

Mál nr. 290/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys við hífingu með lyftara 25. febrúar 2019.****Gögn.**

Málskot dags. 24. ágúst 2020 ásamt fylgiskjölum.

Tölvupóstur V dags. 12. október 2020 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins er atvikum lýst þannig að M hafi slasast við vinnu sína þegar fingur hans klemmdist milli rennibekkjara eða vélar og borðs eða grindar. M lýsir atvikum þannig í tjonstilkynningu til V dags 14. mars 2019 að þegar verið var að setja borð ofan á rennibekk hafi hann klemmst illa á vinstri hendi. Í málskoti er aðstæðum þannig lýst að M hafi verið falið að færa stórt og þungt borð á rennibekk og við það verk hafi samstarfsmaður hans stjórnað lyftara sem notaður hafi verið til að ferja borðið og slys M hafi orðið þegar stjórnandi lyftarans hafi látið borðið síga án þess að vara M við. M kveðst hafa misst hluta fingursins og leitaði strax til læknis og varð óvinnufær strax á slysdagi. Í gögnum málsins liggja fyrir framburðarskýrslur tveggja samstarfsmanna M sem lýsa atvikum þannig að þeir hafi ekki séð slysaatvikið sjálf heldur einungis afleiðingar, en lýsa báðir atvikum þannig að þeir hafi allir verið að vinna að verkinu.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjóns hans vegna saknæmrar háttsemi stjórnanda lyftarans sem M telur ekki hafa sýnt af sér nægilega aðgæslu í aðdraganda slyss hans. M vísar til gr. 3.2.5 í viðauka reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja um að lyftingar skuli skipuleggja og framkvæma rétt og það hafi ekki verið gert í greint sinn. Einnig vísar M til þess að skipulagning verksins hafi ekki verið fullnægjandi þar sem M hafi verið að vinna það í fyrsta skipti. Ekki hafi verið gerðar nægar öryggisráðstafanir, sbr. fyrirmæli í lögum nr. 46/1980 eða fyrirnefndrar reglugerðar nr. 367/2006. M bendir einnig á að slys hans hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins, eins og skylt hafi verið að gera skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 og verði því að leggja hans frásögn til grundvallar málsatvikum. Einnig vísar M því á bug að hann hafi sinnt umræddu verki óumbeðinn og X bæri hallann af sönnunarskorti um það vegna vanrækslu tilkynningarskyldu til Vinnueftirlitsins.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X og telur ósannað að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. V lýsir atvikum þannig að M hafi slasast þegar verið var að sinna verki þar sem koma átti fyrir grind undir vél inn í rými þar sem önnur vél var fyrir og þurfið að slaka grindinni yfir þá vél. Til verksins hafi verið notaður skotbómulyftari og leiðilínur sem festar hafi verið á tveimur stöðum í grindina til að stýra henni á réttan stað. Slysið hafi síðan orðið þannig að M sjálfur hafi bent stjórnanda lyftarans á að slaka grindinni niður og sett hönd sína á milli og það hafi leitt til slyssins. V telur að slys M megi rekja til hans eigin gáleysis þar sem hann hafi reynt að stýra byrði lyftarans með höndunum í stað þess að leyfa leiðilínunum að gera það. Einnig bendir V á að M hafi starfað í tvö ár hjá fyrirtækinu og hafnar því að X eigi að bera hallann af sönnunarskorti vegna atvika. Einnig bendir V á að lyftari sá sem var notaður til verksins hafi uppfyllt allar öryggiskröfur og telur það sýnt af framburði sjónarvotta af slysinu að M hafi farið með hendi

Álit:

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Með vísan til þessa lagaákvæðis og í ljósi dómafordæma er litið svo á að atvinnurekandi sem ekki hefur tilkynnt slys samkvæmt ákvæðinu skuli bera hallann af sönnunarskorti um málsatvik að því leyti sem þau eru óljós og aðila greinir á um þau.

Í málinu er ágreiningur um málsatvik og fá fullyrðingar sem hafðar eru fyrirvarsmönnum X um að M hafi ekki átt að vinna umrætt verk fá ekki stoð í öðrum gögnum málsins eins og t.d. lýsingum sjónarvotta. Verður að leggja það sem haft er eftir M til grundvallar um málsatvik og að slys hans hafi orðið þegar stjórnandi lyftara hafi látið borð eða grind síga án þess að vara hann við og aðrar mögulegar orsakir slyssins teljast ósannaðar. Sú háttsemi lyftarstjórnandans að gæta ekki betur að sér er gáleysisleg og ber X ábyrgð á henni. M á því rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Samkvæmt 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. 1. gr. laga nr. 124/2009 um breytingu á þeim, skerðist ekki réttur starfsmanns til skaðabóta sem verður fyrir líkamstjóni í starfi sínu vegna meðábyrgðar hans nema hann hafi af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi átt þátt í að tjónsatburður varð. Jafnvel þótt M kunni að hafa sýnt einhverja óvarkárni þegar slysið varð er ekkert í gögnum málsins sem gefur tilefni til að virða þessa háttsemi til stórkostlegs gáleysis. Af þeim sökum er réttur hans til bóta úr ábyrgðartryggingunni óskertur.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 17. nóvember 2020.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.